

A tudományegyetem oktatói és hallgatói e tanévtől fokozatosan birtokukba veszik a Petöfi Sándor sugárúti új épületet

Vendégek egyetemünkön

Szegeden ülésezett október 14-én a Csongrád megyei képviselő csoport. A tanácskozáson — ahol a megye közoktatásának helyzetéről és fejlesztésének feladatairól volt szó — részt vett dr. Polinszky Károly oktatási miniszter. A képviselőkkel folytatott eszmecsere után dr. Polinszky Károly rövid látogatást tett a József Attila Tudományegyetemen, ahol dr. Antalffy György rektorral folytatott megbeszélést az egyetem időszerű oktatási és gazdasági problémáiról.

Az MSZMP KB meghívására hazánkban járt, s a magyar tudományos és felsőoktatási intézményeket tanulmányozta egy csehszlovák pártmunkás küldöttség. A küldöttség vezetője Josef Šura Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága felsőoktatási osztályának vezetője; tagjai: Marija Korsiakova és Michal Borscs, Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága felsőoktatási osztályának munkatársai, Vlasimir Krafl, Csehszlovákia Kommunista Pártja délcsah kerületé ideológiai titkára és dr. Milan Sloboda, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság budapesti nagykövetségének első titkára október 12-én látogatást tettek a József Attila Tudományegyetemen. A pártmunkás küldöttséget — ami dr. Végő Gyula, a megyei és dr. Schmidt József, a városi pártbizottság munkatársa kíséretében érkezett az egyetemre — fogadta dr. Antalffy György rektor, dr. Égető Emese, a JATE párt-végrehajtóbizottságának tagja, dr. Krajčík Gyula tudományos rektorhelyettes, dr. Tandori Károly, a Természettudományi Kar és dr. Csukás István, a Bölcsészettudomá-

ny Kar dékánja. Tájékoztatták őket az egyetem oktató-nevelő és tudományos munkájáról. A vendégek látogatást tettek a kibernetikai laboratóriumban, amelynek munkájáról dr. Hunya Péter vezető-helyettes informálta őket.

A. M. Szmirnov akadémikus, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Timirjazev Növényfiziológiai Kutató Intézetének igazgató-helyettese látogatást tett a napokban a SZOTE Gyógynövény- és Drogismereti Intézetében. Látogatásának célja a két intézet között 1970 óta fennálló kutatási együttműködés eredményeinek összegzése és a jövőbeli együttműködés programjának megbeszélése volt.

Október 5-én a Helsinkit és Turku Egyetemek Nemzetközi Jogi Diákkörének 15 hallgatója magyarországi szakmai útjuk során — látogatást tett a József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán. A delegációt fogadta dr. Papp Ignác, a kar dékánhelyettese, aki tájékoztatást tartott a hazai jogászképzés felszabadulás utáni történetéről, a jogászok társadalmunkban betöltött szerepéről, a karon folyó oktató-nevelő munkáról.

Délután a vendégek baráti hangulatú találkozón ismerkedtek egyetemünk hallgatóival a JATE KISZ-klubban, ahol többek között megvitatták a két kar közötti együttműködés lehetőségeit és a nemzetközi ifjúsági mozgalom helyzetét. A találkozón részt vettek a Nemzetközi Jogi Tanácsok oktatói is. Dr. Nagy Károly, a tanszék vezetője választott a vendégek kérdéseire a nagy érdeklődéssel kísért, őszinte légkörű külpolitikai minifórumon.

Önként vállalták

(2. oldal)

Ezt még tanulni kell

(3. oldal)

Hangzavar, „tudomány”...

(6. oldal)

Fogászat duplafordulóval

(7. oldal)

SZEGEDI

XVI. évfolyam 13. szám
1978. október 25.

Egyetem

A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

Menjek vagy ne menjek?

Vannak az egyetemista életnek örökzöld témái. Az ösztöndíjak, a vizsgák, a jegyzetellátás, hogy csak néhányat említsünk. Ide tartozik az előadás is. Hogy miért? Nyilván mert nem kötelező rá járni. Legfeljebb ajánlatos. De már ez is megkérdőjelezhető.

Tehát: érdemes-e előadásra járni? Első válasz: Igen, mert vizsgálni kell belőle, mert jobb ha az előadó gyakran lát, mert utána ugyanis pótolni kellene stb. A másik: nem, mert úgysem keresenki, mert aki távolmarad, pótolhatatlan órákat takarít meg, mert más dolgom is van.

Érvekben, indoklásokban tehát bőven van választék. Pedig az előadások témájáról, színvonaláról még szó sem volt! Továbbá ahhoz, hogy kevesebb legyen a nézeteltérés, nem is elsősorban indokokra van szükség. Hanem például jó előadásokra.

A notórius lógósok szerint az ilyen ritkább a fehér hollónál. Túl azon, hogy a lazításhoz is kell valami „eszmélet alap”, hogy a lógást is meg kell „ideologizálni”, egy mélyebb felismerés is van ezekben a nyilatkozatokban. Mégpedig az, hogy a legideálisabb

strandidőben, hajmeresztően korai, illetve késői időpontokban is akad egy-két előadás, ahol „teit ház” van. Na, nem kell szó szerint venni, ez rendszeren csak annyit jelent, hogy az évfolyamnak több mint fele ott van. Persze elmennek néha többen is. Vagy azért, mert egészen kivételes dolgokat hallhatnak, vagy azért, mert erre adminisztratív módon ösztönzik őket.

Ha az előadó katalógust tart, vagy a dékáni hivatal arra alapoz az órarend összeállításánál, hogy a hallgatók két szeminárium között remélhetőleg nem mennek haza, az már némi önbizalomhiányt mutat. Természetesen ezt is meg lehet indokolni: az egyetemisták munkafegyelméje nem jó, nem szabad mindent rájuk hagyni. Csakhogy ugyanezen egyetemisták a maguk laza munkafegyelmével máskor mégis viszonylag nagy számban gyűlnek össze, és olyan előadás sincs, ahol már első vagy második alkalommal 4-5 ember lézengene.

Pedig a katalógust leszámítva is van egy-két módszer, amivel a hallgatót meg lehet fogni. Legin-

kább akkor, ha jó előadó szakt, mailag is érdekes dolgokról beszél. Vagy akkor ha az előadó stílusa ugyan kevésbé élvezetes, de az anyag miatt megéri elmenni. Még az is elfogadható, ha a hallgató a „menjek vagy ne menjek” kérdésben azért dönt az előbbi mellett, mert az előadás anyagából vizsgálni kell. Ez ugyanis eleve feltételezi, hogy hall valami eredetit, valami olyat, amit nem talál meg szinte szó szerint, ha felüti az első keze ügyébe kerülő szakkönyvet.

Ilyen és hasonló észrevételek nyilván szót kapnak néhányszor az ifjúsági parlamenteken. De nem szabad róla elfeledkezni, hogy ez a dolognak csak egyik oldala. Mert az előadásokon többnyire ugyanazokat az arcokat látjuk. Ebből következik, hogy többnyire ugyanazok maradnak távol, akiknek pedig — éppen emiatt — nem sok fogalmuk lehet arról, hogy érdemes-e elmenni vagy nem. Ha pedig két vagy három ember ül a teremben, ez véletlenül sem serkenti az előadót a színvonal emelésére, netán a katalógus mellőzésére.

F. GY.

PAPRIKÁS HETEK

„Elleptük a paprikást”

„Holnap fél nyolckor!” — amikor Kása Margit a göndör hajú évfolyamtitkár felírta ezeket a szavakat a táblára, az évfolyam külön magyarázat nélkül tudta, hogy miről van szó. Az integrált oktatás követelményeinek megfelelően a SZOTE AOK III. évfolyama csak minden második nap de két héten keresztül — járt ki ősszel mezőgazdasági munkára az Új Élet Tsz paprikaföldjére.

Az Apáthy Kollégium elől indultak a buszok — első nap 11 óra körül, de aztán a fél nyolckor való indulást betartva. Az évfolyam jó hangulatban tülekedett fel a buszokra és derűs bemondásokkal fűszerezte az utat egészen a fűszerpaprikáig. Itt lekaszálódva először gondos reggelizésre került sor, majd a vödörket és zsákokat megragadva beálltunk a sorokba. Az első időkben, amikor a dúsan termő területek még nagy erőfeszítés nélkül is sok tele zsákot kínáltak, gyakran hangzott fel a „Zsákos!” kiáltás. A sorok között szaporodtak a zsákok és a csoporttagok „félétkényen” számolták a termést. A csoportonként jegyzett teljesítményből a tagok egyformán részesedtek, így aztán mindenkinek a saját becsületére volt bízva, hogy elvárja-e, hogy a többiek dolgoznak helyette, vagy

maga is megfogja a munka végét. Kezdetben nem is volt különösebb probléma, számolgattunk, hogy ha így haladunk, akkor a KISZ-pénztárba felajánlott 100 forintot és a SZOTE Üszóház költségeire befizetendő 50 forintot túl mennyi pénzünk maradna.

Később a lelkesedés alábbhagyott. Nem a megjelenéssel volt a baj — ebben az elmúlt évhez képest továbbléptünk — ha nem

jóval inkább a munka intenzitásával. Egyes csoportok nagyon hajtottak, míg mások a legnagyobb jóindulattal is csak mint „enyhén teljesítők” voltak jellemezhetők. Ez az oka annak, hogy az elszámolásnál alacsony átlagteljesítmény jött ki. Olyan nap is akadt, amikor a csoportok szedtek annyit, mint az azelőtti napon egy-egy ember, bár az igazsághoz tartozik, hogy igen ritkás és apró paprikákat termő sorok közt bandukoltunk. Kérésünkre a termelőszövetkezet vezetősége ígéretet is tett, hogy másnap jobban fizető munkát biztosítanak számunkra, így gép utáni szedést kaptunk másnap...

Amikorra ez a cikk megjelenik, már kiderült, hogy összesítve mennyit dolgoztunk és keresünk. Nem fogunk meggazdagodni az ősszel, de derűs emlékeink akadnak. Zsákba dugott évfolyamtársak, derűs „sót vegyének” kiáltások a földeken, repkedő élvek és paprikák hirdettél rettenthetetlen jókedvünket. Az őszi munka befejezése után az évfolyam még sokáig fogja emlegetni ezeket a „paprikás heteket”.

PIKÓ BÉLA

Erőgyűjtés (Fotók: Fehér Mihály)

A gazdasági bűnözésről

A Nemzetközi Büntetőjogi Társaság (AIDP) magyar nemzeti csoportja, valamint a József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara Tudományos Bizottságának szervezésében október 3-5. között nemzetközi büntetőjogi konferenciát rendeztek Szegeden.

A háromnapos tanácskozás munkájáról dr. Fonyó Antal egyetemi tanár, a konferencia elnökét kérdeztük meg.

— Kik vettek részt a tanácskozáson?

— A konferenciára a Szovjetunióból, Bulgáriából, Csehszlovákiából, Lengyelországból, NDK-ból és Romániából érkeztek egyetemi oktatók, illetve a kriminológiai intézetek munkatársai. Természetesen részt vettek rajta hazai oktatók, valamint az Országos Kriminológiai Intézet képviselői is. Az értekezletet a Tisza szálló tükörtermében dr. Szakács Ödön, a Legfelsőbb Bíróság elnöke nyitotta meg, majd dr. Polay Elemér egyetemi tanár a kar tudományos bizottsága nevében köszöntötte a megjelenteket. Ezt követően került sor a résztvevők által már előzetesen elküldött tanulmányok ismertetésére és megvitatására.

— Mi volt a fő témája a konferenciának?

— Mindhárom napon a gazdaság elleni bűncselekményeket vizsgáltuk büntetőjogi, büntető-eljárásjogi, kriminológiai, valamint kriminalisztikai szempontból. Kiemelve a legfontosabbakat,

a vitatott kérdések között szerepelt az is, hogy a gazdálkodást sértő magatartások miatt mikor, milyen felelősségi formát indokolt alkalmazni. Pontosabban fogalmazva: mikor szükséges munkajogi, államigazgatási jogi, illetve büntetőjogi felelősségre vonás, vagy gazdasági szankció (bírság) alkalmazása. Szó volt arról, hogy a társadalmi tulajdon elleni bűncselekményeket indokolt-e és milyen mértékben bevonnai a gazdasági bűnözés körébe. Élénk viták bontakoztak ki a kockázatvállalás esetén való felelősség, valamint a szükséghelyzetben történő cselekvés megítélése kérdésében is. Az eljárásjogi sajátosságok közül elsősorban a szakértő tevékenységét vizsgáltuk: a szakértő megállapításai a gazdasági háttérny kérdéseiben milyen súllyal esnek latba a bírói ítélet meghozatalában. A kriminológiai kérdések megvitatása során nagy érdeklődést váltott ki a hallgatóság körében az a mikrofelvetel, amelyet dr. Hofszang József, a szegedi kar adjunktusa készített egy vállalat működéséről. Ez és a többi előadás is bizonyította, hogy a gazdasági bűnözés oka, determináló tényezője gyakran a gazdálkodást irányító rendelkezések, utasítások helytelensége vagy ki nem elégítő volta.

Összességében tehát jó eredményre zárult a konferencia, s a kapott ígéret szerint az ott kialakított közös álláspont publikálására a közeljövőben sor kerül.

SZ. Z.